

רשויות

קובץ התקנות

חיקוקי שלטון מקומי

13 באוקטובר 1983

200

בתוך התשמ"ד

עמוד	
74	חוק עזר להוצאה (פיקוח על כלבים), התשמ"ד-1983
77	חוק עזר לטבריה (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), התשמ"ד-1983
77	חוק עזר לירושלים (פיקוח על כלבים) (תיקון), התשמ"ד-1983
78	חוק עזר לירושלים (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), התשמ"ד-1983
79	חוק עזר לנתניה (תיעול) (תיקון), התשמ"ד-1983
79	חוק עזר לנתניה (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), התשמ"ד-1983
80	חוק עזר לנתניה (בית מטבחים), התשמ"ד-1983
84	חוק עזר לרמת-גן (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), התשמ"ד-1983
84	חוק עזר לתל-אביב-יפו (הצמדה למדד) (הוראת שעה), התשמ"ד-1983
85	חוק עזר לקריית מלאכי (החצה בבריכות שחיה), התשמ"ד-1983
88	חוק עזר למצפה רמון (הסדרת השמירה) (תיקון), התשמ"ד-1983
88	אימוץ חוק עזר לדוגמה בדבר תברואה וסילוק מפגעים על ידי המועצה המקומית קצרון

חוק עזר להרצליה (פיקוח על כלבים), התשמ"ד-1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 247(א), 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית הרצליה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"בעל כלב" — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;

"המועצה" — מועצת העירייה;

"לוחית-מספר" — לוחית מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב מאת ראש העירייה;

"מלונות העירייה" — מלונה, כלוב וכל מקום או מיתקן שקבע המנהל להחזקת כלבים בידי העירייה;

"מפקח" — מי שראש העירייה מינה אותו להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

"עירייה" — עיריית הרצליה;

"פקודת הכלבת" — פקודת הכלבת, 1934²;

"ראש העירייה" — לרבות מי שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"המנהל" — מי שמועצת העירייה מינתה אותו להיות מנהל השירות הטריטורי העירוני, "רשיון" — רשיון להחזקת כלב בתחום העירייה.

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום העירייה, אלא אם כן ניתן עליו רשיון מאת ראש העירייה, ובהתאם לתנאי הרשיון, ועל צווארו קשורה לוחית-מספר.

(ב) אדם השוהה זמנית בתחום העירייה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב העיר המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יחייב ברשיון ובלוחית-מספר, אם יש לו רשיון בה תוקף מאת רשות מוסמכת אחרת שמהוץ לתחום העירייה להחזקת אותו כלב ואם תקופת ההחזקה אינה עולה על 30 ימים.

3. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב מוחזק בידי אדם והוא קשור ברצועה ומחסום על פיו.

4. (א) בקשה לקבלת רשיון תוגש לראש העירייה לפי טופס שיקבע המנהל.
(ב) ראש העירייה רשאי ליתן רשיון, ולקבוע בו תנאים, ובנוסף לכל תנאי שיקבע רשאי הוא להורות בדבר אופן החזקת הכלב, מקום החזקתו, או בידי מי יוחזק וכן רשאי הוא להורות בדבר בדיקת הכלב בידי רופא וטריטורי ומתן טיפול לכלב בתנאים ובמועדי שיקבע.

(ג) ראש העירייה רשאי לסרב ליתן רשיון או לבטל רשיון שנתן מכל טעם סביר הנראה לו, ובין היתר מהטעמים הבאים:

(1) הכלב הוא בעל מוג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לישכנים;

1 דיני מדינת ישראל, כוסח חדש 8, עמ' 197.
2 צ"ר 1934, תוס' 1, עמ' 242.

- (4) בעל הכלב הורשע יותר מפעם אחת בעבירה לפי סעיף 495 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;
- (5) אופן החזקת הכלב גורם או עלול לגרום למיפגע תברואה;
- (6) הכלב נשך אדם ולא הוסגר למלונות העיריה תוך 24 שעות מעת הנשיכה;
- (7) הכלב נשך אדם יותר מפעמיים בתקופה של שנתיים.

(ד) אישר ראש העיריה מתן רשיון, יתן למבקש, לאחר תשלום אגרה שנקבעה בסעיף 5, רשיון ללוחית-מספר.

(ה) תקפו של רשיון יהא למינך שנה מיום הוצאתו.

(ו) בעל כלב חייב להודיע לראש העיריה על כל שינוי שחל בפרטים הכלולים ברשיון תוך 30 ימים מיום השינוי.

(ז) בעל כלב חייב להביאו להיסוף נגד כלבת במועד ובמקום שיקבע המנהל.

אגרת רשיון
ולוחית-מספר

5. (א) בעד רשיון ולוחית-מספר תשלום לקופת העיריה אגרה בסך 74 שקלים.

(ב) עיור פטור מתשלום אגרת רשיון ואגרת לוחית-מספר בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

(ג) ראש העיריה רשאי לפטור את המחזיק בכלב המשמש לשמירה חיונית מתשלום אגרת רשיון, כולה או מקצתה.

הסגרת כלבים
למלונות העיריה

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון או שרשינו בוטל, ימסור את הכלב למלונות העיריה תוך 3 ימים מיום קבלת ההודעה על הסירוב או הביטול.

(ב) כלב שאין רשיון להחזקתו או שאינו נושא על צוארו לוחית-מספר, יתפסהו שוטר, מפקח או פקיד העיריה וימסרהו למלונות העיריה, ואם אי אפשר לתפסו רשאי השוטר, המפקח או פקיד העיריה להשמידו.

(ג) המנהל רשאי להורות על תפיסת כלב שלא קוצמו תנאי הרשיון לגביו, ועל הסגרתו למלונות העיריה.

(ד) כלב שהוסגר למלונות העיריה, רשאי המנהל לאפשר את שחרורו בתנאים שיקבע.

תיפוח כלבים
בהוסגר למלונות
העיריה

7. (א) הוסגר כלב למלונות העיריה, ולא הוגשה בקשה להחזרתו תוך 7 ימים מעת הסגרתו, רשאי המנהל למסור את הכלב למי שיורה, או להורות על השמדתו.

(ב) הוסגר כלב למלונות העיריה, והמנהל סירב לבקשת בעלו להחזירו אליו, רשאי המנהל להורות על מסירתו או השמדתו בתום 10 ימים מיום מסירת ההודעה לבעל הכלב בדבר הכירוב האמור, אלא אם הודיעו לו בכתב, תוך המועד האמור, על הגשת ערר לראש העיריה בדבר הסירוב להחזירו.

3 ס"ח התשל"ז, ע"ז 666.

8. הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת המנהל לפי סעיפים 6(ג) או 7(ב) רשאי לערוך עליה תוך 5 ימים לפני ראש העירייה; החלטתו של ראש העירייה תהא סופית.
9. הוכרז אוור בנגוע בכלבת לפי סעיף 9 לפקודת הכלבת, וכל עוד לא בוטלה ההכרזה האמורה —
- (1) חייב בעל כלב לקשור את כלבו לביתו באופן שלא תהא לכלב גישה הופשית לרשות הרבים;
- (2) חייב בעל כלב למנוע מן הכלב לצאת מחוץ לתחום ביתו, אלא אם כן הכלב מוחזק בידי אדם והוא קשור ברצועה ולפיו מהסום;
- (3) המנהל רשאי להורות להימנע מיד כל כלב המוחזק שלא לפי ההוראות כאמור או שאין רשיון להחזקתו.
10. (א) נשך כלב אדם, חייב בעל הכלב תוך 24 שעות מעת היוודע לו הדבר —
- (1) להודיע על כך למנהל;
- (2) להביאו לבידוד למלונות העירייה למשך 10 ימים.
- (ב) כלב שבעל חיים נשך אותו וכן כלב שלגביו התעורר חשש שהוא נגוע במחלת הכלבת, חייב בעלו להודיע על כך למנהל תוך 24 שעות ולמסרו לבידוד למלונות העירייה לפי דרישת המנהל.
- (ג) בסעיף זה, "נשך" — לרבות חשד לנשיכה ולרבות גרימת שריטה אשר לדעת המנהל מחייבת מסירת הכלב לבידוד במלונות העירייה.
11. (א) כלב שהוחזק במלונות העירייה לא ישוחרר ולא יחזור לבעלו אלא לאחר שישלם לקופת העירייה סכום של 120 שקלים בעד הובלתו של הכלב למלונות העירייה, אם הובל על ידי העירייה, וסכום של 110 שקלים בעד כל יום או חלק ממנו שבו הוחזק במלונות העירייה.
- (ב) לא שילם בעל הכלב את התשלום הנדרש בעד החזקת הכלב במלונות העירייה תוך 7 ימים מיום הדרישה, יראו את הכלב כמי שאין לו תובעים ויחולו לגביו ההוראות המפורטות בסעיף 7(א).
12. (א) המנהל או המפקח וכן פקיד העירייה המסייע בידם רשאים להיכנס בכל עת סבירה לכל מקרקעין כדי לבדוק אם קוימו הוראות חוק עור זה.
- (ב) בסעיף זה, "מקרקעין" — לרבות חצרות ובתים.
13. (א) העובר על הוראות מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס 5000 שקלים, או היתת העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 200 שקלים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחר שהורשע, או אחרי שראש העירייה התרה בו בכתב.
- (ב) האמור בסעיף קטן (א) אינו בא לגרוע מסמכויות הענישה לפי כל דין.
14. בעל כלב אינו זכאי לפיצויים בעד פעולה שעשו ראש העירייה, המנהל, המפקח או מי שפעל בשמם ומטעמם בהתאם להוראות חוק עור זה.

עור

החזקת כלב באזור נגוע

בידוד של כלב חשוד

תשלום בעד החזקת הכלב במלונות העירייה

סמכויות כניסה למקרקעין

עבירות תנועה

פיצויים

15. המנהל רשאי, באישור המועצה, לאצול סמכויותיו לפי חוק עזר זה לרופא וטרינרי אחר.

16. חוק עזר להרצליה (פיקוח על כלבים), התש"ל-1970 — בטל.

נתאשר.
י"ב בניסן התשמ"ג (5 באפריל 1983)
(תמ 8-13)

יוסף גבו
ראש עיריית הרצליה

יוסף בורג
שר הפנים

ק"ת התש"ל, עמ' 960.

חוק עזר לטבריה (העמדת רכב והגייטו) (תיקון), התשמ"ד-1983

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, ולפי סעיף 77 לפקודת
התעבורה, מתקינה מועצת עיריית טבריה חוק עזר זה:

1. בסעיף 5(ד) לחוק העזר לטבריה (העמדת רכב והגייטו), התשט"ו-1955 * (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום "500 שקלים" יבוא "1,500 שקלים".
2. בסעיף 8(ה) לחוק העזר העיקרי, במקום "75 שקלים" יבוא "400 שקלים" ובמקום "35 שקלים" יבוא "250 שקלים".
3. בסעיף 15 לחוק העזר העיקרי, במקום "500 שקלים" יבוא "8,000 שקלים".

נתאשר.
ט"ז בתשרי התשמ"ד (23 בספטמבר 1983)
(תמ 8-22)

יגאל ביבי
ראש עיריית טבריה

אני מסכים.

חיים קורפו
שר התעבורה

יוסף בורג
שר הפנים

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
3. ק"ת התשט"ו, עמ' 1005: ק"ת-הש"ם, התשמ"ב, עמ' 170.

חוק עזר לירושלים (פיקוח על כלבים) (תיקון), התשמ"ד-1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 247(א) ו-250 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת
עיריית ירושלים חוק עזר זה:

1. בסעיף 11(א) לחוק העזר העיקרי, במקום "ירושלים" יבוא "שתישולם".

נתאשר.
י"ח באב התשמ"ג (28 ביולי 1983)

טדי קולק
ראש עיריית ירושלים

יוסף בורג
שר הפנים

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. ק"ת התשל"ח, עמ' 1482: התשל"ט, עמ' 1301: ק"ת-הש"ם, התשמ"א, עמ' 1410: התשמ"ב, עמ' 1315.

ק"ת — הש"ם 200, ו' בתמוז התשמ"ד, 13.10.1983.

**חוק עזר לירושלים (העמדת רכב והנייתו) (תיקון),
התשמ"ד-1983**

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, ולפי סעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית ירושלים חוק עזר זה:

1.	בסעיף 3(ד) לחוק עזר לירושלים (העמדת רכב והנייתו), התשכ"א-1960 ³ (להלן - חוק העזר העיקרי), בפסקה (4), במקום "מילוי" יבוא "סימון".	תיקון סעיף 3
2.	בסעיף 12א(ב) לחוק העזר העיקרי, במקום "ראושר" יבוא "או לא אושר".	תיקון סעיף 12א
3.	במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:	החלפת התוספת

"תוספת"

(סעיף 11)

אגרת הסדר חניה

האגרה בשקלים	
15	1. במקום חניה מוסדר באמצעות כרטיסי חניה, לכל רכב - לכל שעה או לחלק ממנה ובלבד שלא תותר חניה ליותר משעתיים.
7.5	2. במגרש חניה מוסדר באמצעות כרטיסי חניה, למעט במגרש החניה שברחוב יוסף ריבלין פינת רחוב יפן, לכל רכב - לכל שעה או לחלק ממנה ובלבד שלא תותר חניה ליותר מ-8 שעות.
15	3. במקום חניה מוסדר על ידי סדרן - (1) לכל רכב, לכל שעה או לחלק ממנה (2) לכל אופנוע, להודש מראש
240	

4. על אף האמור בתוספת לחוק העזר העיקרי, מי שברשותו כרטיסי חניה שהתעריף הנקוב בהם הוא 10 שקלים לכל שעה או לחלק ממנה, או 5 שקלים לכל שעה או לחלק ממנה במגרש חניה מוסדר באמצעות כרטיסי חניה, למעט במגרש החניה שברחוב יוסף ריבלין פינת רחוב יפן, רשאי להשתמש בהם עד תום 60 ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

הוראת מעבר

נתאשר, טדי קולק
כ"ג בתשרי התשמ"ד (30 בספטמבר 1983) ראש עיריית ירושלים
(תח"ס 22-8)

אני מסכים.

יוסף בורג חיים קורפור
שר הפנים ראש התחבורה

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
3. ק"ת התשכ"א, עמ' 445 (עמ' 1875) ק"ת-תש"ב, התשכ"ג, עמ' 145, 146, 147 ו-469.

חוק עזר לנתניה (תיעול), התשמ"ד—1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לנתניה (תיעול), התשמ"ב—1981², יבוא:

"תוספת"

(סעיף 4)

היטל תיעול

שקלים	
	1. לכל נכס, למעט מבנה תעשייה —
38.70	לכל מטר מרובע משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
129.00	לכל מטר מרובע משטח הבנין
	2. למבנה תעשייה —
	לכל מטר מרובע משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד הבנין)
38.70	
"200.20	לכל מטר מרובע משטח הבנין

ראובן קליג'לר
ראש עיריית נתניה

נתאשר.

ב' באב התשמ"ג (12 ביולי 1983)
(תמ 8-14)

יוסף בורג

שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת-תשמ"ב, התשמ"ב, עמ' 96.

חוק עזר לנתניה (העמדת רכב וחנייתו), תיקון), התשמ"ד—1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, ולפי סעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק העזר לנתניה (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ה—1965³, במקום פריט 3 יבוא:

"3. במקום חניה מוסדר באמצעות כרטיס חניה, לכל רכב, לכל שעה או חלק ממנה — 10 שקלים."

ראובן קליג'לר
ראש עיריית נתניה

נתאשר.

כ"ז באלול התשמ"ג (5 בספטמבר 1983)
(תמ 22-11)

אני מסכים.

חיים קורפו
שר התחבורה

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 דיני תחבורה ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
3 ק"ת התשמ"ה, עמ' 1163, ק"ת-תשמ"ה, התשמ"ה, עמ' 78 ועמ' 157.

חוק עזר לנתניה (בית מטבחים) התשמ"ד—1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

"בית מטבחים" — בית מטבחים של העיריה;

"בדיקת משנה" — כמשמעותה בתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), התשכ"ד—1964² (להלן — תקנות בית המטבחים);

"בהמה" — בקר או צאן;

"בהמה שחוטה" — בהמה שנשחטה על ידי חתך בצוואר ודמה הוקו, לרבות חלק מבהמה שחוטה;

"בשר" — כהגדרתו בתקנות בית המטבחים;

"גבלה" — פסדים כמשמעותו בתקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), התשמ"א—1981³; ובהמה שמתה מסיבה כל שהיא למעט בהמה שחוטה; לענין בהמה — לרבות חלק מגבלה;

"העיריה" — עיריית נתניה;

"מנהל" — רופא וטרינרי עירוני שמינתה מועצת העיריה להיות מנהל בית המטבחים לאחר שהעיריה קיבלה לכך הסכמת מנהל השירותים הוטרינריים;

"ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"רופא" — כמשמעותו בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז—1976⁴;

"רופא וטרינרי" — הרופא הוטרינרי של העיריה.

2. לא יחזיק אדם — למעט העיריה — בית מטבחים ולא ינהלו בתחום טטח שיטטה של העיריה.

החוקת בית מטבחים

3. (א) לא ישחט אדם בהמה ולא יפסוט את עורה אלא בבית המטבחים שהעיריה מהזיקה או מנהלת ובתנאי שקיבל רשות לכך מאת המנהל:

סחיטת בהמה

(ב) אדם המחזיק בגבלה בתחום העיריה חייב —

(1) להודיע למנהל תוך 12 שעות על מות הבהמה ועל הימצאות הגבלה;

(2) להביא את הגבלה למקום איסוף כפי שיורה המנהל;

(3) לקיים כל הוראה שהרופא הוטרינרי יתן.

(ג) העיריה תשאיר להסל גבלה ולחזים המחזיק בהוצאות הקיסול.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת התשכ"ד, עמ' 837.
3 ק"ת התשמ"א, עמ' 919.
4 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.

4. בהמה שהובאה לבית המטבחים לשחיטה תיבדק בידי הרופא הוטרינרי לפני קבלתה לבית המטבחים; מצא הרופא שהיא בלתי ראויה לשחיטה, יאסור את שחיטתה וינהג בה כפי שייראה לו; הוצאות טילוק הבהמה מבית המטבחים והטיפול בה יחולו על המביא אותה לשחיטה ועל בעלה, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.
5. (א) בהמה שחוטתה שבבדיקה אשר ערך בה הרופא הוטרינרי נמצאה בלתי ראויה למאכל אדם, רשאי הוא לצוות שתוהרם ושיעשה בה כפי שיוצא.
- (ב) כל בשר טרי או קפוא המוכנס לתחום שיפוטה של העירייה לצרכי מסחר או מכירה, חייבים הבעל או המחזיק להציגם לצורך בדיקת משנה, במקום ובמועד שיוצא המנהל.
6. לא ישולמו פיצויים בעד בהמה שחוטתה שהרופא הוטרינרי ציווה לנהוג לגביה לפי סעיף 5.
7. לא יבחר אדם בהמה שחוטתה או נבלה בתוך בית המטבחים בלי רשות מאת הרופא הוטרינרי.
8. לא יכניס אדם לדירי הבקר של בית המטבחים בהמה שהובאה מחוץ לארץ, אלא אם כן מסר בעל הבהמה הודעה על כך לרופא הוטרינרי לפחות ארבעים ושמונה שעות מראש וקיבל ממנו רשות להכניסה.
9. המביא בהמה לבית המטבחים לשחיטה חייב להודיע לרופא הוטרינרי את שם המקום והרפת משם הובאה, חייב למסור לרופא הוטרינרי תעודות הבהמה כמחוייב לפי תקנות מחלות בעלי חיים, 1945.
10. בהמה שהובאה לשחיטה תחזק בדירי בית המטבחים על אחריות בעל הבהמה, והוא חייב לדאוג שהיא תהיה קשורה היטב.
11. לא יוציא אדם, ולא יגרום ולא יתיר שתוצא מבית המטבחים בלי רשות מאת המנהל צמאת אדם שהוא הרשהו בכתב —
- (1) בהמה שהובאה לשחיטה לאותו בית המטבחים;
- (2) בהמה שחוטתה לפני שנסתיימה הבדיקה הסופית והוטבעה עליה החותמת הרשמית של בית המטבחים;
- (3) נבלה.
12. הוצאת בהמה שחוטתה מבית המטבחים תיעשה בידי אדם שקיבל רישיון לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח—1968, והוא חייב להמציא את הרישיון לרופא הוטרינרי לפי חזרתו.
13. לא ישתמש אדם להובלת בהמה שחוטתה או נבלה מבית המטבחים אלא ברכב אשר הרופא הוטרינרי.

דבר 1945, תוס' 1, עמ' 165.
 ח"ח התשכ"ח, עמ' 204.

14. (א) לא יכנס אדם לבית המטבחים, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה או מאת המנהל.

כניסה לבית מטבחים

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על —

- (1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד העיריה הנכנס לבית המטבחיים לשם מילוי תפקידו;
- (2) חבר המועצה הדתית או אדם שהיא מעסיקה — בתוקף תפקידו;
- (3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;
- (4) ראש העיריה, המנהל או כל אדם שניתנה לו רשות כניסה בכתב מאת ראש העיריה.

15. בעל רשיון יהויק ברשותו בזמן שהותו בבית המטבחים את רשיון הכניסה ויציע לפי דרישת המנהל.

רשיון כניסה

16. (א) בקשה למתן רשיון להיכנס לבית המטבחים או לעסוק בשחיטת בהמות או בפשיטת עורן או לכל צורך אחר תוגש למנהל בכתב.

בקשה לרשיון

(ב) בקשה לחידוש רשיון תוגש למנהל בכתב חודש אחד לפחות לפני תום תוקפו. (ג) המבקש רשיון או חידושו יצרף לבקשתו שני תצלומים שלו שאחד מהם יודבק לרשיון.

(ד) רשיון שניתן או חודש, יצויין בו היום שבו הוצא ותקפו מאותו יום עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם אגרה של 100 שקלים.

(ו) המנהל רשאי לפי שיקול דעתו, ליתן רשיון או לחדשו וכן להימנע מליתן או מלחדש רשיון, ובלבד שלא יינתן רשיון לאדם שלא מלאו לו שש עשרה שנים ולא קיבל תעודה מאת הרופא המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

17. (א) ראש העיריה או המנהל רשאי לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שיקבע אם בעלו —

ביטול רשיון

- (1) מסרב או נמנע מעשות כל דבר מן הדברים שהוא נדרש לעשותם על פי תקנות בית המטבחים;
- (2) מפריע לרופא הוטרינרי או לאדם אחר בביצוע התפקיד שהטילה על העיריה או אינו מקיים או מסרב לציית להוראותיו;
- (3) נמצא נגוע במחלה מידבקת;
- (4) גורם במזיד נזק לבית המטבחים או לצידו;
- (5) גורם להפרעת הסדר או פוגע בנקיון בבית המטבחים;
- (6) מקרצף שומן או חותך בשר בבית המטבחים.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבע עשר ימים בשל אחת או יותר מהסיבות המפורטות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשימו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) זכאי לערער על כך לפני הפנים או לפני אדם שהוא מינהו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עור זה לא יפגע באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 20.

(ה) עשה אדם אחד המעשים המפורטים בסעיף 17 (א) יראוהו כעובר על הוראה מהוראות חוק עור זה לענין סעיף 20.

18. (א) אדם הנכנס לבית המטבחים או הנמצא בתוכו ילבש בגדי עבודה כנדרש בתקנות בית המטבחים, התשכ"ד-1964, הכוללים: סינר, סרביל, מעטה ראש ומגפי מניכבסם כנדרש בתקנות האמורות.

(ב) לא יצא אדם את בית המטבחים לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

המביא בהמה לבית המטבחים ישלם לעירייה כעד השירותים הניתנים בבית מטבחים אגרה בשיעור המפורט בתוספת אף אם השתמש הרופא הוטרינרי בסמכותו לפי סעיף 5 לגבי הבהמה.

העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס 10,000 שקלים.

חוק עור לנתניה (בית המטבחים), התשכ"ט-1969 — בטל.

תוספת

(סעיף 19)

בתוספת זו —

"בקר גדול" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 150 ק"ג;

"בקר בינוני" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה בין 100 ק"ג לבין 150 ק"ג;

"בקר קטן" — בהמה שמשקלה אחרי השחיטה עולה על 50 ק"ג ואינו עולה על 100 ק"ג.

שיעור האגרה
לכל ראש בטקלים

850

בקר גדול

750

בקר בינוני

450

בקר קטן

100

צאן

ראובן קליג'ר
ראש עיריית נתניה

נתאשר.

נאב התשמ"ג (12 ביולי 1983)

(א-1)

יוסף בורג

שר הפנים

לשכת התשכ"ט, עמ' 1982.

**חוק עזר לרמת-גן (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון),
התשמ"ד-1983**

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, ולפי סעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית רמת-גן חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. במקום פרט 2 בתוספת לחוק העזר לרמת-גן (העמדת רכב וחנייתו), התש"ן 1980³, יבוא:
2. "אגרת הסדר חניה במקום מוסדר באמצעות כרטיס חניה, לכל רכב, לכל ק" או לכל חלק ממנה — 10."

ישראל פלד
ראש עיריית רמת-גן

נתאשר.

ט"ז בתשרי התשמ"ד (23 בספטמבר 1983)
(חמ-22-8)

אני מסכים.

יוסף בורג
שר הפנים

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
3. ק"ת התש"ם, עמ' 1608: ק"ת-הש"ם, התשמ"ב, עמ' 115 ו-672 ו-853.

חוק עזר לתל-אביב-יפו (הצמדה למדד) (הוראת שעה), התשמ"ד-1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

פרשנות

1. בחוק עזר זה תהיה לכל המונחים המשמעות שיש להם בחוק העזר לתל-אביב-יפו (הצמדה למדד) (מס' 2), התשמ"ג-1983² (להלן — חוק העזר העיקרי).
2. על אף האמור בסעיף 2 לחוק העזר העיקרי, שיעורי האגרות, ההיטלים והלומים האחרים, לפי הענין (להלן — תשלומי החובה), שהוטלו בחוקי העזר המפורסם בתוספת הראשונה לחוק העזר העיקרי, יועלו ביום ו' בחשוון התשמ"ד (13 באוקטובר 1983) בשיעור של 9.4%, בנוסף להעלאה שחלה לפי סעיף 2 האמור ב"1 באוקטובר 1983.
3. על אף האמור בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי, שיעורי תשלומי החובה על פי חוק העזר המפורסם בתוספת השניה לחוק העזר העיקרי, יועלו ביום ו' בחשוון התשמ"ד (13 באוקטובר 1983) בשיעור של 26.9%, בנוסף להעלאה שחלה לפי סעיף 3(3) לחוק העזר העיקרי ב"1 באוקטובר 1983.

הוראת מעבר לענין סעיף 2

הוראת מעבר לענין סעיף 3

שלמה לתט
ראש עיריית תל-אביב-יפו

נתאשר.

ד' בחשוון התשמ"ד (11 באוקטובר 1983)
(חמ-37-8)

יוסף בורג
שר הפנים

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2. ק"ת-הש"ם, התשמ"ג, עמ' 706.

¹⁰ ק"ת — הש"ם 200, ו' בחשוון התשמ"ד, 1983.

חוק עזר לקרית מלאכי (רחצה בבריכות שחיה), התשמ"ד—1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 6 לחוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד—1964², מתקינה המועצה המקומית קרית מלאכי חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"שטח הבריכות" — בריכות שהיה הנמצאות בתחום המועצה והמופעלות על ידי לרבות השטח, המבנים והמתקנים המיועדים לטמא את הבריכה ואת המתרחצים בה;

"המועצה" — המועצה המקומית קרית מלאכי;

"ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"פקח" — לרבות סדרן שראש המועצה מינה אותו בכתב להיות פקח בשטח הבריכות;

"מפגע" — כל דבר העלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחותו של אדם;

"מציל" או "מציל אחראי לבריכה" — כמשמעותם בצו הסדרת מקומות רחצה (בריכות שחיה מוכרזות), התש"ל—1970³ (להלן — צו הבריכות), אשר ראש המועצה מינה אותו בכתב;

"נקודת הצלה" — כמשמעותה בצו הבריכות;

"ילד" — ילד או ילדה פחות מגיל 9 שנים, וזולת אם נאמר אחרת בחוק עזר זה;

"בעל-חיים" — לרבות כלבים, בקר, כבשים, עזים, סוסים, חמורים, עופות בית, חתולים וקופים;

"רכב" — כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת התעבורה⁴, למעט רכב בטחון כמשמעותו בתקנה 1 לתקנות התעבורה, התשכ"א—1961⁵, ורכב של המועצה כשהם נהוגים בידי אדם לצורך מילוי תפקידו;

"גלה" — כל עגלה שאינה רכב מנועי, לרבות עגלת רוכל ועגלת סבל, למעט עגלות ילדים ועגלות נכים.

לא יתלבש אדם ולא יתפשט בשטח הבריכות, אלא במקומות שייוחדו לכך המועצה.

מקומות הלבשה

(א) המועצה רשאית לקבוע בשטח הבריכות —

(1) מקומות שבהם הרחצה אסורה;

(2) מקומות רחצה מיוחדים לבתי-ספר, לגני ילדים, למעונות יום או לבתי תינוקות;

(3) מקומות מיוחדים לקייטנות, למשחקים או לספורט.

(ב) ראש המועצה יפרט במודעות, לגבי כל מקום שקבעה המועצה על פי סעיף

(א), שעות רחצה ותנאים מיוחדים אחרים.

¹ חוקי מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

² חוקי מדינת ישראל, עמ' 172.

³ חוקי מדינת ישראל, עמ' 1725; התשל"ח, עמ' 1334 ועמ' 2143.

⁴ חוקי מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁵ חוקי מדינת ישראל, עמ' 1425.

- (ג) לא ימצא אדם בשטח הבריכות, לא יתרחץ, לא ישחק ולא יעסוק שם בספורט, שלא בהתאם להוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), ולא יתיר למבוגר או לילד עד גיל 15 המסורים לפיקוחו לעשות דבר מן הדברים האסורים כאמור.
4. (א) לא יעסוק אדם ברוכלות בשטח הבריכות, אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה.
(ב) ראש המועצה רשאי לתת היתר כאמור או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לשנותם או לבטלם.
5. לא יעמיד אדם בשטח הבריכות כסא מרגוע, אוהל או מחסה, אלא ברשות הפקח.
6. (א) לא יקים אדם רעש בלתי סביר בשטח הבריכות.
(ב) מי שילד או מבוגר נמצאים בפיקוחו, חייב למנעם מהקמת רעש בלתי סביר כאמור בסעיף קטן (א).
7. (א) לא יביא אדם לשטח הבריכות — פרט למקום שיועדה לכך המועצה — בעלי חיים, רכב או עגלה, ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור.
(ב) סעיף קטן (א) לא יחול על כלב המשמש להולכת עיוור, ובלבד שלא יסמך לשטח המשמש לרחצה.
8. (א) לא יעשה אדם דבר שיש בו משום מפגע ולא יתיר למבוגר או לילד המסור לפיקוחו לעשות דבר כאמור.
(ב) לא יעשה אדם צרכיו בשטח הבריכה אלא במקומות שיועדה לכך המועצה.
9. מי שקיבל אות אזהרה או הוראה ממציל או מפקח למניעת סכנה לעצמו או לאחר, או למניעת הפרעה למתרחצים, או לשמירת הסדר והגקיון בשטח הבריכות, יצוץ להם.
10. לא ישתמש אדם, שאינו מציל או פקח, בחגורות הצלה או במכשירים אחרים תחנת הצלה, ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור, ולא יתן אות הדומה לאותות הניתנים מאת מציל, אלא בהסכמתו של פקח או מציל.
11. (א) לא יתראה אדם בזדון, אם בצעקות או העוויות ואם באופן אחר, כנהלון בסי וקורא לעזרה.
(ב) לא ישחה אדם, לא יצלול ולא יקפוץ באופן העלול לסכן את חייו או לפגוע בגופו או לסכן את הניהם של אחרים או לפגוע בגופם.
12. לא ישתמש אדם בשטח הבריכות בהומר העשוי לכלוך את מי הבריכות וסביבותיה ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.
13. לא יגרום אדם נזק לרכוש המועצה ולא יקלקל ולא יסיר כל שלט או מודעה שנקט בשטח הבריכות על ידי המועצה או על פי הוראותיה ולא יתיר למבוגר או לילד המסור לפיקוחו לעשות כן.

רוכלות

העמדת כסאות מרגוע ואהלים

מניעת רעש

בעלי חיים, רכב וכלבים

מפגע

ציוד למציל

ציוד הצלה

איסור לקרוא לעזרה ללא צורך או לסכן חיים

איסור להשתמש בחומר מזוהם

איסור לגרום נזק

14. לא יכניס אדם לשטח הבריכה בקבוקי זכוכית או חומרים אחרים העלולים להתפוצץ, להתלקח או לסכן את בריאות הציבור.

15. תמורת הכניסה לשטח בריכת השחיה והשימוש במיתקנים או השכרת בגדים וכובעים ישלמו דמי כניסה כמפורט בתוספת.

16. (א) הפקח רשאי —

- סמכויות הפקח
- (1) להוציא משטח הבריכות כל אוהל, כסא מרגוע, מחסה, בעלי חיים, עגלת דוכן מכירה, מכשיר ספורט או כל חפץ העלול להפריע לשלומם של המתרחצים המשתמשים בו בניגוד להוראות חוק עזר זה;
  - (2) להיכנס לכל מקום בשטח הבריכות כדי לגלות אם נעברה עבירה על הוראות חוק עזר זה;
  - (3) למנוע כניסה ולהרחיק משטח הבריכות כל אדם הנגוע במחלה מידבקת;
  - (4) לעשות כל פעולה הנחוצה לשם הוצאת לפועל של הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף טן (א).

17. המציל רשאי —

- סמכויות המציל
- (1) לצוות על מתרחץ לצאת מהמים וכן להוציא מתרחץ מהמים, אם לדעתו נתון המתרחץ בסכנה או מפריע למתרחצים אחרים;
  - (2) להורות למתרחץ בכל ענין שעשוי לדעת המציל למנוע סכנה לחיי המתרחץ או לחיי מתרחצים אחרים.

18. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 5000 שקלים.

19. האמור בחוק עזר זה אינו בא למעט מכוחו של כל דין אחר.

תוספת

(סעיף 13)

בשקלים		דמי כניסה לבריכת השחיה —
שחיה לילית	בכל ימות השבוע	
—	15	1. לילד (מגיל 3 עד 14)
50	40	2. למבוגר (מגיל 15 ומעלה)
30	25	3. לשוטרים, נכים, חיילים

נתאשר. יוסף בורג
באב התשמ"ג (28 ביולי 1983)
ראש המועצה המקומית קרית מלאכי

יוסף בורג
שר הפנים

חוק עזר למצפה-רמון (הסדרת השמירה) (תיקון), התשמ"ד—1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, ולפי סעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), התשכ"א—1961, כהקנינה המועצה המקומית מצפה-רמון חוק עזר זה:

1. בסעיף 14 לחוק עזר למצפה-רמון (הסדרת השמירה), התשל"ז—1976², במקום "1,500 לירות" יבוא "3,000 שקלים" ובמקום "3,000 לירות" יבוא "6,000 שקלים".

תיקון סעיף 14

נתאשר.
כ"ז באלול התשמ"ג (5 בספטמבר 1983)
(תמ 94—8)

שמואל כהן

ראש המועצה המקומית מצפה-רמון

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 9, עמ' 256.
2 ס"ח התשכ"א, עמ' 169; התשל"ז, עמ' 89; ק"ת התשכ"ג, עמ' 1503.
3 ק"ת התשל"ז, עמ' 543.

**אימוץ חוק עזר לדוגמה בדבר תברואה וסילוק מפגעים
על ידי המועצה המקומית קצרין**

בהתאם לסעיף 25א(ב) לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מודיע כי המועצה המקומית קצרין אימצה את חוק עזר לדוגמה למועצות מקומיות (תברואה וסילוק מפגעים) התשל"ב—1972².

כ"ז באלול התשמ"ג (5 בספטמבר 1983)
(תמ 130—3)

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 9, עמ' 256.
2 ק"ת התשל"ב, עמ' 1220; התשל"ז, עמ' 1735.